Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XIX. Warszawa, 25 października 1937 r. Nr 47.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Ogólny i Osobowy.

Poz. 417. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 października 1937 r. o organizacji akumulatorni Kolei Państwowych . . 604

Poz. 418. Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 27 września 1937 r. w sprawie oddawania w najem mieszkań kolejowych. str. 610

Poz. 419. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 14 października 1937 r. Nr 217 w sprawie wydawania Dziennika Zarządzeń Dyrekcyj Ogręgowych Kolei Państwowych. 610

Poz. 420. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 7 października 1937 r. Nr 218 w sprawie stwierdzania stanu majątkowego dłużników przed wniesieniem skargi. str. 610

Poz. 421. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 20 września 1937 r. Nr 219 w sprawie szkolenia starszych strażników i strażników ochrony Kolei 610

Poz. 422. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 11 października 1937 r. Nr 220 w sprawie instalacji środków obrony przeciwpożarowej w budynkach służących do użytku komunikacji samochodowej P. K. P. str. 611

Poz. 423. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 października 1937 r. Nr 221 w sprawie objaśnienia niektórych postanowień zarządzenia o przyznaniu naczelnikom centralnych biur P. K. P. prawa udzielania ulg pozataryfowych przy przejazdach pracowników kolejami . . . str. 611

Dział Finansowy.

Poz. 424. Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 9 października 1937 r. w sprawie zmian w planie kontowym P. K. P. str. 612

Dział Sanitarno-Kolejowy.

Poz. 425. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 4 października 1937 r. Nr 222 w sprawie uprawnień do opieki lekarskiej żon separowanych oraz dzieci pracowników P. K. P. . . . . . . str. 612

Sprostowanie . . . . . . str. 612

CZĘŚĆ C.

Przedruk Rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Opieki Społecznej z dnia 23 lipca 1937 r. o organizacji i zasadach prowadzenia zakładów leczniczych Kolei Państwowych . . . . str. 612

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

417.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 13 października 1937 r. o organizacji akumulatorni Kolei Państwowych.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705), zarządzam:

§ 1.

Ustrój i zakres działania akumulatorni kolei państwowych normuje załączony Statut.

§ 2.

(1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1937 r.

(2) Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia § 6 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25 marca 1936 r. o organizacji służby elektrotechnicznej w dziedzinie silnych prądów na obszarze D. O. K. P. w Warszawie (Dz. Urz. M. K. Nr 21, poz. 99) otrzymuje brzmienie następujące:

„Organizację akumulatorni normuje osobny Statut organizacyjny".

Nr P. 5-134/31/37.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 13.X. 1937 r. Nr P. 5-134/31/37.

STATUT ORGANIZACYJNY AKUMULATORNI KOLEI PANSTWOWYCH.

Część I.

Postanowienia wstępne.

§ 1.

Akumulatornia główna, a pomocnicza.

(1) Statut niniejszy normuje ustrój i zakres działania:

1) Akumulatorni Głównej Warszawa—Grochów,

2) Akumulatorni Pomocniczej Warszawa—Szczęśliwice.

(2) Akumulatornia Główna jest jednostką służbową, podległą bezpośrednio Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie.

(3) Akumulatornia Pomocnicza jest jednostką służbową podległą Akumulatorni Głównej.

Część II.

AKUMULATORNIA GŁÓWNA.

§ 2.

Zadanie Akumulatorni Głównej.

Zadaniem Akumulatorni Głównej jest:

1) utrzymanie, naprawa bieżąca, rewizja okresowa i wymiana urządzeń oświetlenia elektrycznego i urządzeń radiowych w wagonach obsługujących ruch kolejowy na lewym brzegu Wisły,

2) odbiór techniczny urządzeń naprawionych, o których mowa wpkt 1),

3) wykonywanie innych robót na polecenie Wydziału Elektrotechnicznego Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie.

§ 3.

Naczelnik Akumulatorni Głównej.

(1) Na czele Akumulatorni Głównej stoi naczelnik, mianowany przez Ministra Komunikacji.

(2) Naczelnik Akumulatorni Głównej:

1) podlega bezpośrednio naczelnikowi służby elektrotechnicznej Dyrekcji, w zakresie działania Wydziału Elektrotechnicznego, w innych zaś sprawach właściwym innym organom Dyrekcji,

2)jest zwierzchnikiem: pracowników Akumulatorni Głównej i Pomocniczej oraz zawiadywanych przez nie posterunków liniowych,

3) kieruje całością prac Akumulatorni Głównej oraz sprawuje nadzór nad pracami Akumulatorni Pomocniczej, zgodnie z zasadami celowej i oszczędnej gospodarki i potrzebami obrony Państwa,

4) decyduje we wszystkich sprawach, wchodzących w zakres działania Akumulatorni Głównej, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych władzom wyższym,

5) w wypadkach nagłych i nadzwyczajnych, zagrażających bezpieczeństwu urządzeń kolejowych lub życiu ludzkiemu, oraz w innych przypadkach, mogących pociągać za sobą straty dla przedsiębiorstwa P. K. P. wydaje pod osobistą odpowiedzialnością zarządzenia przekraczające jego kompetencję jednak każdorazowo jest — obowiązany zawiadomić o tym bezzwłocznie właściwe władze,

6) jest odpowiedzialny zarówno za swoją osobistą działalność służbową, jak i za działalność służbową podległych mu organów.

(3) Naczelnik Akumulatorni Głównej:

1) czuwa nad utrzymaniem w należytym stanie urządzeń elektrycznych i mechanicznych, znajdujących się w Akumulatorni Głównej, oraz nad tym, aby znajdowały się one w stanie odpowiadającym warunkom bezpieczeństwa pracy,

2) czuwa nad podziałem i sprawnością pracy w Akumulatorni Głównej,

3) czuwa nad gospodarką cieplną i świetlną w Akumulatorni Głównej,

4) czuwa nad zaopatrzeniem Akumulatorni Głównej we właściwym czasie w potrzebne materiały, części wymienne i inwentarz, w ilości przewidzianej w przepisach.

5) sprawuje nadzór na rozchodem wody, gazu, energii elektrycznej, opału, smarów, świetliwa i innych materiałów w Akumulatorni Głównej,

6) sprawuje nadzór nad bezpieczeństwem przeciwpożarowym w Akumulatorni Głównej oraz nad przestrzeganiem odnośnych przepisów,

7) sprawuje nadzór nad stanem technicznym urządzeń przeciwpożarowych w Akumulatorni Głównej i nad ich przydatnością,

8) sprawuje nadzór nad zdrowotnością pomieszczeń służbowych i nad bezpieczeństwem oraz higieną pracy w Akumulatorni Głównej, według wskazówek lekarza rejonowego i innych właściwych organów,

9) nadzoruje czynności zawiadowcy Akumulatorni Pomocniczej w zakresie spraw wskazanych w pkt 1) — 8),

10) wyznacza terminy dokonywania rewizji urządzeń elektrycznych w wagonach,

11) wyznacza odbiorców fachowych do komisji odbiorczych powołanych do odbioru nowych baterii, regulatorów, prądnic, radioaparatów, całkowitych urządzeń elektrycznych w nowych wagonach itp.

(4) Naczelnik Akumulatorni Głównej jest rachunkozdawcą budżetowym i zasobowym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie, wobec czego czuwa:

1) nad obliczeniem i zarządza wypłaty wszelkich dowodów płatniczych, określonych jako wypłaty tymczasowe według przepisów ogólnych o racunkowości P. K. P.,

2) nad rejestracją wyznaczonych kredytów i nad prowadzeniem statystyki rozchodów budżetowych,

3) nad prowadzeniem rachunkowości Akumulatorni Głównej w myśl obowiązujących przepisów i zarządzeń,

4) nad prowadzeniem gospodarki materiałowej i inwentarzowej i przedstawia we właściwym czasie Dyrekcji zapotrzebowanie materiałów, sprawozdanie z obrotu materiałami i inwentarzem itp.,

5) nad wykonaniem umów i nad dotrzymaniem okresów gwarancyjnych części składowych oświetlenia elektrycznego wagonów i urządzeń radiowych oraz innych materiałów i przedmiotów używanych w Akumulatorni.

(5) Naczelnik Akumulatorni Głównej ma prawo czynić doraźne zakupy materiałów i inwentarza użytkowego, do wysokości 250 zł miesięcznie.

(6) W zakresie spraw personalnych pracowników Akumulatorni Głównej i Pomocniczej naczelnik Akumulatorni Głównej:

1) przyjmuje do robót przejściowych (z wyjątkiem pracowników wydalonych ze służby publicznej) pracowników fizycznie pracujących, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, za specjalnym upoważnieniem Dyrekcji; zwalnia takich pracowników ze służby, oraz wydaje im świadectwa pracy,

2) odbiera od pracowników przysięgę (przyrzeczenie) służbową,

3) sprawuje nadzór nad szkoleniem i dokształcaniem pracowników i nad zaopatrzeniem ich w potrzebne instrukcje,

4) kwalifikuje pracowników,

5) czuwa nad należytym wykorzystaniem pracowników w służbie oraz stawia wnioski co do potrzebnej ilości pracowników; przeprowadza podział pracy i ustanawia kolejność służby na zmiany w Akumulatorni Głównej, oraz kontroluje kolejność czasu służby ustaloną przez zawiadowcę Akumulatorni Pomocniczej; czuwa nad przestrzeganiem przepisów o czasie pracy,

6) nakazuje w razie potrzeby, pełnienie służby poza ustalonymi godzinami pracy, w przypadkach, w których przepisy pozwalają na wydanie takiego zarządzenia,

7) zezwala pracownikom Akumulatorni Głównej na opuszczenie posterunku służbowego lub wydalenie się z lokalu służbowego w godzinach pracy,

8) zezwala pracownikom stałym na zajęcia uboczne w godzinach pozasłużbowych,

9) zezwala pracownikom, z wyjątkiem zawiadowcy Akumulatorni Pomocniczej na zamieszkanie poza siedzibą służbową,

10) zakazuje pracownikom w nadzwyczajnych okolicznościach, wydalania się z miejsca zamieszkania nawet poza godzinami pracy,

11) przeznacza czasowo pracowników, w razie koniecznej potrzeby do czynności nie przywiązanych do ich stanowiska służbowego,

12) używa, w razie potrzeby pracowników do wzajemnych zastępstw, z zaliczeniem wydatków na opowiednie pozycje budżetowe,

13) przydziela pracowników, z wyjątkiem zawiadowcy Aumulatorni Pomocniczej, w razie uchybień służbowych nie wymagających zawieszenia w służbie lub nałożenia kary, do czynności służbowych nie związanych ze stanowiskiem danych pracowników,

14) kieruje do lekarza rejonowego, lub do lekarza ubezpieczalni społecznej, pracowników chorych, lub podejrzanych o niezdolność do pełnienia służby spowodu choroby,

15) kieruje pracowników do kolejowych komisji lekarskich, do lekarskich badań okresowych i do badań psychotechnicznych,

16) zezwala pracownikom, z wyjątkiem zawiadowcy Akumulatorni Pomocniczej, na pobyt

16) przeprowadzanie technicznej oceny znalezionych pasów do prądnic wagonowych,

17) ewidencja regulatorów, baterii, prądnic, aparatów radiowych i t. d., znajdujących się pod gwarancją firm.

§ 8.

Inne sekcje techniczne.

(1) Sekcje techniczne, o których mowa w § 5 pkt. 3), 4) i 5) prowadzą pracownicy, wyznaczeni przez naczelnika Akumulatorni Głównej.

(2) Sekcja akumulatorowa składa się:

1) z drużyny akumulatorów kwasowych,

2) z drużyny akumulatorów ługowych.

(3) Sekcja elektromechaniczna składa się:

1) z drużyny regulatorów,

2) z drużyny prądnic.

(4) Sekcja rewizji oświetlenia elektrycznego w wagonach składa się:

1) z posterunku rewizji na stacji postojowej Warszawa—Grochów,

2) z posterunków liniowych położonych na dworcach Węzła Kolejowego Warszawskiego.

(5) W skład każdej drużyny wchodzi potrzebna ilość rzemieślników i robotników. Drużyny są dozorowane przez przodowników, zajętych przy robotach na równi z rzemieślnikami.

(6) Naczelnik Akumulatorni Głównej określa skład drużyn w sekcji akumulatorowej i elektromechanicznej oraz ilość i skład posterunków sekcji rewizji oświetlenia elektrycznego w wagonach.

(7) Do zakresu czynności sekcji akumulatorowej należy:

1) konserwacja, naprawa bieżące, rewizja okresowa i wymiana baterii akumulatorów wagonowych,

2) przeprowadzanie prób akumulatorów,

3) prowadzenie rejestru przeprowadzanych rewizji i napraw baterii oraz usuniętych usterek,

4) destylowanie wody dla potrzeb własnych i dla potrzeb innych służb.

(8) Do zakresu czynności sekcji elektromechanicznej należy:

1) dokonywanie rocznych i półrocznych rewizji regulatorów, prądnic i aparatów radiowych oraz dokonywanie w nich napraw i wyminy części uszkodzonych,

2) przeprowadzanie w probierni technicznych prób urządzeń wymienionych w pkt. 1) po dokonanych rewizjach i naprawach,

3) usuwanie usterek w sieci oświetleniowej i radiowej w wagonach,

4) utrzymanie i naprawa napędów w wagonach,

5) usuwanie usterek w urządzeniach wymienionych w pkt 1), na skutek meldunków sekcji rewizji oświetlenia elektrycznego w wagonach i meldunków posterunków liniowych,

6) wykonywanie robót tokarskich i ślusarskich dla potrzeb własnych Akumulatorni,

7) jazdy próbne pociągami nadzwyczajnymi i wagonami służbowymi,

8) prowadzenie rejestru dokonanych rewizji, napraw oraz usuniętych usterek.

(9) Do zakresu czynności sekcji rewizji oświetlenia elektrycznego w wagonach należy:

1) zgłaszanie naczelnikowi Akumulatorni wniosków co do pracy w kolejności na zmiany (turnusowo),

2) przydzielanie składów pociągów posterunkowi rewizyjnemu na stacji postojowej w Grochowie i innym posterunkom liniowym, w celu dokonywania rewizji urządzeń oświetlenia elektrycznego w wagonach,

3) przeprowadzanie rewizji całkowitej instalacji elektrycznej (napięcia sieci, bezpieczników, baterii, prądnicy, regulatora, pasa, wyłączników, żarówek, kloszy, armatur i t. d.) w każdym wagonie przed wysłaniem wagonu w drogę,

4) usuwanie zauważonych defektów na miejscu (w wagonie), a w razie stwierdzenia poważnych usterek meldowanie o powyższym naczelnikowi Akumulatorni; w czasie gdy Akumulatornia jest nieczynna, usuwanie uszkodzonych wagonów ze składu pociągów.

5) ładowanie i wymiana baterii w wagonach, gdy Akumulatornia jest nieczynna,

6) prowadzenie rejestru sprawdzonych wagonów i usuniętych usterek.

§ 9.

Składnica.

(1) Składnicę Akumulatorni Głównej prowadzi pracownik wyznaczony przez naczelnika Akumulatorni.

(2) Do zakresu czynności składnicy należy:

1) przechowywanie materiałów i inwentarza, określonych rodzajów, w normach ustalonych w przepisach,

2) pobieranie wymienionych w pkt. 1) materiałów i inwentarza z właściwych magazynów (składnic), oraz wydawanie ich do robót sekcjom technicznym,

3) prowadzenie rachunku ilościowego materiałów i inwentarza według obowiązujących przepisów.

§ 10.

Posterunki liniowe Akumulatorni Głównej.

(1) Akumulatornia Główna zawiaduje posterunkami liniowymi, dla naprawy oświetlenia

elektrycznego w wagonach, położonymi na stacjach Węzła Kolejowego Warszawskiego.

(2) O utworzeniu lub o zniesieniu posterunku liniowego decyduje naczelnik służby elektrotechnicznej w Dyrekcji.

(3) Do obsługi posterunków liniowych naczelnik Akumulatorni Głównej wyznacza potrzebną ilość elektromonterów i ich pomocników.

(4) Do zakresu działania posterunków liniowych należą:

1) czynności wymienione w § 8 ust. (9) w odniesieniu do wagonów pociągów tranzytowych,

2) usuwanie w wagonach usterek, powstałych na dworcach przed wysłaniem wagonów w drogę, lub też przeoczonych przez dyżurnych na stacji postojowej w Grochowie względnie w Szczęśliwicach,

3) prowadzenie rejestru sprawdzonych wagonów i usuniętych usterek.

§ 11.

Stosunek Akumulatorni Głównej do innych jednostek służbowych oraz do urządzeń i organów nie kolejowych.

Naczelnik Akumulatorni Głównej lub upoważnione przez niego organa Akumulatorni porozumiewają się w zakresie działalności Akumulatorni:

1) z innymi jednostkami służbowymi podległymi dyrekcji, z równorzędnymi organami zarządów kolei prywatnych, oraz z władzami państwowymi I instancji bezpośrednio,

2) z władzami i urzędami wyższymi oraz z zarządami kolei prywatnych za pośrednictwem przełożonej dyrekcji, a bezpośrednio tylko na podstawie upoważnienia dyrekcji.

Część III.

§ 12.

Akumulatornia Pomocnicza.

Zadaniem Akumulatorni Pomocniczej jest:

1) utrzymanie, naprawa bieżąca, rewizja okresowa i wymiana urządzeń oświetlenia elektrycznego i urządzeń radiowych w wagonach, obsługujących ruch kolejowy prawego brzegu Wisły,

2) dodatkowe wykonywanie tych czynności, które są lub zostaną zlecone Akumulatorni Pomocniczej przez naczelnika Akumulatorni Głównej.

§ 13.

Zawiadowca Akumulatorni Pomocniczej.

(1) Na czele Akumulatorni Pomocniczej stoi zawiadowca, mianowany przez dyrektora Kolei Państwowych.

(2) Zawiadowca Akumulatorni Pomocniczej:

1) podlega bezpośrednio naczelnikowi Akumulatorni Głównej,

2) jest zwierzchnikiem pracowników Akumulatorni Pomocniczej,

3) kieruje całością pracy Akumulatorni Pomocniczej, zgodnie z zasadami celowej i oszczędnej gospodarki i potrzebami obrony Państwa,

4) decyduje, w sprawach należących do zakresu czynności Akumulatorni Pomocniczej, w granicach upoważnień otrzymanych od naczelnika Akumulatorni Głównej,

5) w wypadkach nagłych i nadzwyczajnych, zagrażających bezpieczeństwu urządzeń kolejowych lub życiu ludzkiemu, oraz w innych przypadkach, mogących pociągać za sobą straty dla przedsiębiorstwa P. K. P., wydaje pod osobistą odpowiedzialnością zarządzenia przekraczające jego kompetencję, jednak każdorazowo jest obowiązany zawiadomić o tym bezzwłocznie naczelnika Akumulatorni Głównej,

6) w zakresie swych czynności porozumiewa się z innymi jednostkami służbowymi tylko za pośrednictwem Akumulatorni Głównej,

7) jest odpowiedzialny zarówno za swoją osobistą działalność służbową jak i za działalność podległych mu pracowników.

(3) W sprawach personalnych i rachunkowo-gospodarczych ma uprawnienia i obowiązki takie, jak zawiadowca parowozowni pomocniczej kolei państwowych.

(4) Zawiadowca Akumulatorni Pomocniczej może, za zezwoleniem naczelnika Akumulatorni Głównej, przechowywać na składzie, dla potrzeb Akumulatorni Pomocniczej, odpowiedni zapas materiałów i inwentarza określonych rodzajów, pobranych ze składnicy Akumulatorni Głównej z tym zastrzeżeniem, że z upływem każdego miesiąca winien rozliczyć się przed pracownikiem prowadzącym składnicę Akumulatorni Głównej z pobranych i wydanych materiałów i inwentarza.

§ 14.

Zastępstwo zawiadowcy.

Zawiadowcę Akumulatorni Pomocniczej zastępuje, w razie jego nieobecności na służbie, pracownik wyznaczony przez naczelnika Akumulatorni Głównej Na zastępującego przechodzą wszystkie uprawnienia, obowiązki i odpowiedzialność służbowa zawiadowcy.

§ 15.

Sekcje Akumulatorni Pomocniczej.

(1) Do składu Akumulatorni Pomocniczej należą sekcje:

1) akumulatorowa,

2) elektromechaniczna.

(2) Organizacja i zakres czynności sekcji Akumulatorni Pomocniczej są analogiczne jak w Akumulatorni Głównej (§ 8).

418.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 27 września 1937 r. w sprawie oddawania w najem mieszkań kolejowych.

(1) Ministerstwo Komunikacji stwierdziło, że przy każdorazowej zmianie lokatorów mieszkania w budynkach kolejowych stoją przez dłuższy czas próżne, przy czym powodem tego stanu jest bądź zwłoka w przydzieleniu mieszkania następcy, bądź nieprzystąpienie do wykonania remontu niezwłocznie po opróżnieniu mieszkania, bądź też zbyt opieszałe i przewlekłe prowadzenie remontu.

(2) Ponieważ postępowanie takie naraża przedsiębiorstwo PKP. na poważne straty, Ministerstwo Komunikacji zarządza niniejszym co następuje:

1) przydział każdego mieszkania ma być dokonywany jeszcze przed jego opróżnieniem i w tym celu należy żądać przestrzegania terminów wypowiedzenia ze strony lokatorów (§ 29 ust. (5) i (6) instrukcji A7);

2) niezwłocznie po opróżnieniu mieszkania należy przystąpić do wykonania remontu, jeżeli remont jest potrzebny i ma być wykonany staraniem przedsiębiorstwa P. K. P.;

3) remont należy wykonać w czasie jaknajkrótszym;

4) niezwłocznie po ukończeniu remontu należy mieszkanie oddać do dyspozycji następcy z zachowaniem postanowień § 18 ust. (2) instrukcji A7.

(3) Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Nr G. I. 1/60/37.

419.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 14 października 1937 r. Nr 217 w sprawie wydawania Dziennika Zarządzeń Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.

W związku z nieścisłym stosowaniem się poszczególnych Dyrekcyj O. K. P. do przepisów o wydawaniu Dziennika Zarządzeń D. O. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr 68, poz. 348 z 1936 r.) Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że w myśl § 10 wspomnianych przepisów wzór nagłówka (strona tytułowa) Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji ma analogiczne zastosowanie do Dziennika Zarządzeń D. O. K. P.

Wobec powyższego na tytułowych stronach Dziennika Zarządzeń D. O. K. P. w spisie treści pod częścią A. nad zarządzeniami i okólnikami poszczególnych działów służb należy umieszczać odpowiednie nagłówki naprzykład: Dział Ogólny Osobowy i t. d., z tym, że sprawy dotyczące Biura Kontroli Dochodów należy umieszczać wspólnie ze sprawami z zakresu działania Biura Finansowego jako „Dział Finansowy i Kontroli Dochodów".

Nr G. VI. 194/6/37.

420.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 7 października 1937 r. Nr 218 w sprawie stwierdzania stanu majątkowego dłużników przed wniesieniem skargi.

Ministerstwo Komunikacji stwierdziło, że Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych przesyłają niejednokrotnie do Prokuratorii Generalnej o wytoczenie powództwa sprawy drobne, nie przekraczające kilkudziesięciu złotych, nie zbadawszy poprzednio stanu majątkowego dłużników. Skutkiem tego po uzyskaniu przez Prokuratorię tytułu wykonawczego okazuje się niejednokrotnie, iż zasądzone kwoty są nieściągalne.

Celem przeto uniknięcia niepotrzebnej straty czasu przez urzędników Prokuratorii oraz sądy i nienarażenia na zbędne koszty — Ministerstwo Komunikacji poleca Dyrekcjom, by przesyłały Prokuratorii swe wnioski o wytoczenie powództw w sprawach wyżej wymienionych dopiero po zbadaniu stanu majątkowego, względnie środków zarobkowania dłużników, jeżeli badanie to nie nasuwa większych trudności, i po stwierdzeniu tą drogą, iż wystąpienie z powództwem jest celowe.

Nr O. P. III-13/4.

421.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 20 września 1937 r. Nr 219 w sprawie szkolenia starszych strażników i strażników ochrony kolei.

W związku z ust. (6) okólnika Ministerstwa Komunikacji z 1 lutego 1937 r. o zatrudnieniu starszych strażników i strażników ochrony kolei w innych służbach (Dz. Urz. M. K. Nr 7, poz. 60), poleca się co następuje:

1) starsi strażnicy i strażnicy zakwalifikowani do przeniesienia do innych zajęć, powinni być zawczasu szkoleni dla pokrycia naturalnego ubytku personelu innych służb na stanowiskach (zajęciach) dla których przepisane jest ukończenie szkoły powszechnej, przy czym:

a) starsi strażnicy i strażnicy, którzy przeszli do ochrony kolei z innych służb, powinni być oddani z powrotem do tych służb, jeżeli Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych nie uznają za potrzebne szkolić ich do innych zajęć, zgodnie z przewidywanym zapotrzebowaniem personelu,

b) starszych strażników i strażników dotychczas nie egzaminowanych w innych służbach, którzy nie przekroczyli 35 roku życia, należy szkolić przede wszystkim do zajęć w służbie ruchu (na telegrafistę, zwrotniczego, hamulcowego, manewrowego), lub innej, odpowiadającej warunkom fizycznym i kwalifikacjom danego pracownika,

2) starszych strażników i strażników, należy szkolić do zajęć w innych służbach po upływie jednego roku zatrudnienia w służbie ochrony kolei i to z takim obliczeniem, aby z chwilą przeniesienia byli całkowicie przygotowani do pełnienia funkcji na nowych stanowiskach (zajęciach) służbowych;

3) po przeszkoleniu do zajęć w innych służbach, starsi strażnicy i strażnicy mają być zaliczeni jako rezerwa personelu danej służby; w celu utrzymania na właściwym poziomie fachowym utworzonej z personelu strażniczego rezerwy w służbie związanej z ruchem pociągów, należy stosować zarządzenia, wydane w związku ze szkoleniem rezerw;

4) przygotowanie personelu strażniczego do pracy w innych służbach należy prowadzić, według opracowanego przez każdą Dyrekcję planu, tak aby służba ochrony kolei na tym nie ucierpiała;

5) praktyczne i teoretyczne szkolenie personelu strażniczego powinno odbywać się w miejscach stałego przydziału służbowego odnośnych pracowników, w czasie wolnym od zajęć i pod kierownictwem naczelników (kierowników, zawiadowców) jednostek służbowych, z zastosowaniem postanowień, zawartych w przepisach Nr A 5; dla tych pracowników, którzy w czasie poprzedniej służby nabyli pewien zasób wiadomości oraz wyrobienia praktycznego, okres szkolenia może być odpowiednio skrócony;

6) w celu przygotowania do egzaminu większej ilości strażników i starszych strażników, po odbyciu przez nich szkolenia praktycznego, mogą być zorganizowane, w razie potrzeby, krótkie kursy dla grup, składających się najmniej z 20 — 30 pracowników, przy czym uczestnikom kursów nie mogą być wypłacane diety służbowe; na uruchomienie wspomnianych kursów Dyrekcje winny uzyskać we właściwym czasie zezwolenie Ministerstwa Komunikacji.

Nr P. 5-57/34/37.

422.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 11 października 1937 r. Nr 220 w sprawie instalacji środków obrony przeciwpożarowej w budynkach, służących do użytku komunikacji samochodowej P. K. P.

Nawiązując do ogłoszonego w Dz. Urz. M. K. z 1937 r. Nr 40 poz. 344 okólnika M. K. z 9.IX. 1937 r. o objaśnieniu niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 18.XII. 1934 r. o organizacji władz Komunikacji Samochodowej P. K. P. (Dz. U. M. K. z 1935 r. Nr 1, poz 2) Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, iż nałożenie na Biuro Komunikacji Samochodowej P. K. P. obowiązku nadzoru nad należytym wyposażeniem garaży i warsztatów w środki obrony przeciwpożarowej (§ 13 pkt 14) (powołanego wyżej rozporządzenia), nie zwalnia właściwej terytorialnie D. O. K. P. od obowiązku budowy i urządzania garaży i warsztatów oraz innych budynków, służących do użytku komunikacji samochodowej P. K. P., a więc i o d obowiązku instalacji środków obrony przeciwpożarowej, co wynika z brzmienia § 22 ust. (1) p. 5 w związku z brzmieniem § 13 p. 16 powołenego rozporządzenia.

Zgodnie z powyższym rozróżnieniem instalacji środków obrony przeciwpożarowej i posługiwania się tymi środkami czyli właściwej obrony przeciwpożarowej, oddziały komunikacji samochodowej podlegają w sprawach obrony przeciwpożarowej Biuru Komunikacji Samochodowej P. K. P., a w sprawach instalacji środków obrony przeciwpożarowej właściwej terytorialnie D. O. K. P.

Nr P. 5. 157/8/37.

423.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 października 1937 r. Nr 221 w sprawie objaśnienia niektórych postanowień zarządzenia o przyznaniu naczelnikom centralnych biur P. K. P. prawa udzielania ulg pozataryfowych przy przejazdach pracowników kolejami.

Na zapytanie jednego z centralnych biur P. K. P. Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że przyznane naczelnikom (dyrektorom) biur P. K. P podległych bezpośrednio M. K. prawo wydawania dokumentów przy przejazdach i przewozach kolejami dla pracowników biura i ich rodzin (Dz. Urz. M. K. z 1937 r. Nr 18, poz. 127) obejmuje prawo do wydawania (wystawiania) wszystkich dokumentów przewidzianych w przepisach o przejazdach i przewozach ulgowych na P. K. P. dla pracowników P. K. P. i ich rodzin (A 6), a więc także dowodów tożsamości osoby oraz służbowych bi-

letów okresowych na przejazdy w obrębie D. O. K. P., na której terytorium ma siedzibę dane centralne biuro P. K. P.

Natomiast w sprawach dotyczących biletów zagranicznych winni naczelnicy (dyrektorzy) centralnych biur P. K. P. zwracać się do zagranicznych zarządów kolejowych za pośrednictwem właściwej terytorialnie D. O. K. P.

Nr P. 5-160/5/37.

DZIAŁ FINANSOWY.

424.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 9 października 1937 r. w sprawie zmian w planie kontowym P. K. P.

W planie kontowym P. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr 6/930) zmienia się w rachunku 9 nazwę konta 11 (nadwyżki i niedobory kas dyrekcyjnych i stacyjnych na **„nadwyżki i niedobory do zlikwidowania"** i wprowadza się dwa subkonta:

1. kasowe,
2. materiałowe,

z uwagą wspólną dla obu subkont: „Ksęguje się przejściowo ujawnione: **nadwyżki** do czasu odniesinia na dochody budżetowe; **niedobory** do czasu definitywnego ustalenia dłużnika i przypisania ich do zwrotu na r-ku 8 k. 28, względnie do czasu odpisania jako nieściągalnych pretensyj lub strat na materiale i inwentarzu".

W związku z tym nazwa konta 28 na rachunku 8 otrzymuje następujące brzmienie: „Niedobory kasowe, taryfowe, rachunkowe i materiałowe".

Nr FK. II 3/5/37.

DZIAŁ SANITARNO-KOLEJOWY.

425.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 4 października 1937 r. Nr 222 w sprawie uprawnień do opieki lekarskiej żon separowanych oraz dzieci pracowników P. K. P.

W myśl § 1 p. 2a rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 kwietnia 1934 r. Nr S. I. 2/11 o zakresie opieki lekarskiej i środków leczniczych dla pracowników P. K. P., ich rodzin i emerytów (Dz. Urz. M. K. Nr 15 p. 80), opieka lekarska przysługuje żonie pracownika bez względu na fakt pozostawania z mężem we wspólności małżeńskiej, z wyjątkiem przypadku, gdy żona jest sądownie separowana, a na mężu nie ciąży obowiązek alimentacji; wynika stąd, że we wszystkich innych przypadkach, żony ne żyjące we wspólności małżeńskiej posiadają prawo do kolejowej opieki lekarskiej.

Ponieważ żony pracowników, nie żyjące z mężami we wspólności małżeńskiej, nie mają prawa do przejazdów bezpłatnych i ulgowych oraz nie posiadają kolejowych dowodów tożsamości, należy na żądanie zaintresowanych, po sprawdzeniu okoliczności wskazanych w § 1 pkt 2a rozporządzenia z dnia 14 kwietnia 1934 r., wydawać odpowiedniej treści zaświadczenia; zaświadczenia te, ważne przy okazaniu jakiegokolwiek dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby, winny zawierać wzmiankę, iż upoważniają jedynie do korzystania z kolejowej opieki lekarskiej, nie uprawniają natomiast do korzystania z przejazdów bezpłatnych czy ulgowych.

Uprawnienia do kolejowej opieki lekarskiej dzieci pracowników nie jest uzależnione od faktu wspólnego zamieszkiwania z ojcem; jeśli więc pozostają one przy matce nie żyjącej z mężem we wspólności małżeńskiej, prawo do opieki lekarskiej posiadają, o ile oczywiście nie zachodzą przeszkody wynikające z postanowień § 1 p. 2c rozporządzenia z dnia 14 kwietnia 1934 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 15 poz. 80).

W przypadku gdy ojciec takiego dziecka nie wystąpił o wydanie dla dziecka kolejowego dowodu tożsamości, należy dla umożliwienia korzystania z opieki lekarskij, na prośbę matki (opiekunów) wydać dziecku zaświadczenie, anologiczne do zaświadczenia przewidzianego wyżej dla żony, nie żyjącej z mężem we wspólności małżeńskiej.

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; jednocześnie traci moc okólnik Nr S. I. 2/7 z dnia 30 kwietnia 1935 roku.

Nr S. I. 2/18.

SPROSTOWANIE.

W Dz. Urz. M. K. Nr 40, poz. 344 z 1937 r. Nr okólnika umieszczonego pod tą pozycją winien brzmieć: „Nr P. 5-157/4/37".

CZĘŚĆ C.

Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Opieki Społecznej z dnia 23 lipca 1937 r. o organizacji i zasadach prowadzenia zakładów leczniczych kolei państwowych.

Na podstawie art. 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382) zarządza się, co następuje:

§ 1. (1) Szpitale kolei państwowych, nazywane w dalszych przepisach rozporządzenia ni-

niejszego szpitalami kolejowymi, są zakładami leczniczymi bez prawa publiczności, utworzonymi w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe", przeznaczonymi do leczenia lub obserwacji szpitalnej osób uprawnionych do kolejowej opieki lekarskiej.

(2) Szpitale kolejowe podlegają bezpośrednio właściwym dyrekcjom okręgowym kolei państwowych.

(3) Szpitale kolejowe, o ile posiadają ogólne zezwolenie Ministerstwa Komunikacji, udzielone na wniosek właściwego dyrektora kolei państwowych, mogą przyjmować osoby nieuprawnione do kolejowej opieki lekarskiej w miarę posiadania miejsc wolnych.

(4) Ilość i siedziby szpitali kolejowych ustala Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

§ 2. (1) Szpital kolejowy obejmuje:

1) oddziały szpitalne,

2) pracownie badawcze i lecznicze.

(2) Ilość i rodzaje oddziałów szpitalnych oraz pracowni badawczych i leczniczych w szpitalu kolejowym ustala Minister Komunikacji.

§ 3. Świadczenia szpitali kolejowych są w zasadzie odpłatne. Wysokość opłat dziennych określa Ministerstwo Komunikacji na wniosek właściwego dyrektora kolei państwowych. Opłata dzienna za chorych, nie mających prawa do kolejowej opieki lekarskiej, wynosi o 20% więcej niż za chorych posiadających prawo do tej opieki.

§ 4. (1) Na czele szpitala kolejowego stoi kierownik lekarz, mianowany przez Ministra Komunikacji, posiadający kwalifikacje fachowe, określone w art. 51 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382).

(2) Kierownik szpitala kolejowego:

1) podlega dyrekcji okręgowej kolei państwowych,

2) reprezentuje szpital na zewnątrz,

3) jest zwierzchnikiem pracowników szpitala,

4) zarządza bezpośrednio szpitalem pod względem lekarskim i administracyjno - gospodarczym, w szczególności:

a) organizuje życie wewnętrzne szpitala i wydaje regulamin porządku wewnętrznego w szpitalu,

b) decyduje o przyjęciu chorych do szpitala, o potrzebie wykonania zabiegów operacyjnych (§ 6), jak również o zaniechaniu sekcji zwłok (§ 7),

c) inicjuje i popiera pracę naukową lekarzy,

d) stara się o dokształcanie personelu pomocniczego,

e) nadzoruje stan lecznictwa w szpitalu,

f) stara się o należyte zaopatrzenie szpitala w potrzebne narzędzia lekarskie, aparaty, środki lecznicze, opatrunkowe, pomocnicze środki lecznicze, inwentarz użytkowy i inne niezbędne materiały,

g) czuwa nad stanem technicznym urządzeń szpitala,

h) dba o zaspokojenie potrzeb gospodarczych szpitala,

i) dba o uposażenie szpitala w potrzebne urządzenia higieniczne i o przestrzeganie higieny szpitalnej, a w szczególności higieny osobistej chorych i w stosunku do chorych.

(3) Kompetencje kierownika szpitala w sprawach personalnych i finansowo - gospodarczych określa Minister Komunikacji.

(4) Dyrekcja okręgowa kolei państwowych może kierownikowi szpitala kolejowego powierzyć równocześnie pełnienie czynności ordynatora jednego z oddziałów szpitalnych.

(5) Nieobecnego kierownika szpitala kolejowego zastępuje jeden z ordynatorów, wyznaczony przez dyrekcję okręgową kolei państwowych, na którego przechodzą wszystkie prawa i obowiązki kierownika.

(6) Na czele oddziałów szpitalnych stoją ordynatorzy, na czele pracowni badawczych lub leczniczych bądź kierownicy, bądź ordynatorzy, zależnie od decyzji Ministerstwa Komunikacji.

(7) Do pomocy kierownikowi szpitala kolejowego, ordynatorom oddziałów szpitalnych i kierownikom pracowni badawczych lub leczniczych w szpitalach kolejowych, jest przydany odpowiedni personel lekarski, administracyjny i pomocniczy. Szczegółowy zakres działania tego personelu określa Minister Komunikacji.

§ 5. (1) Przyjęcie do szpitala kolejowego chorego, uprawnionego do korzystania z kolejowej opieki lekarskiej następuje:

1) na zlecenie lekarza rejonowego kolei państwowych,

2) bez zlecenia, w wyjątkowych przypadkach, jeżeli zachodzi konieczność natychmiastowego umieszczenia chorego w szpitalu.

(2) O przyjęciu do szpitala kolejowego osoby nieuprawnionej do kolejowej opieki lekarskiej (§ 1 ust. (3)) decyduje kierownik szpitala.

(3) Wypisanie chorego ze szpitala kolejowego następuje w razie:

1) stwierdzenia ukończenia leczenia lub obserwacji,

2) odmowy przez chorego poddania się operacji, uznanej za konieczną, jeżeli wypisanie ze szpitala nie grozi niebezpieczeństwem choremu lub jego otoczeniu,

3) niestosowania się chorego do obowiązującego regulaminu porządku wewnętrznego w szpitalu pod warunkiem, że wypisanie chorego nie spowoduje następstw grożących jego życiu lub jego otoczeniu,

4) żądania chorego lub prawnego jego zastępcy; jeżeli wypisanie mogłoby ujemnie wpłynąć na stan zdrowia chorego, wypisanie następuje na podstawie pisemnej deklaracji, mocą której wypisany przedwcześnie ze szpitala zrzeka się wszelkich pretensyj do przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" za wynikłe z tego powodu skutki,

5) stwierdzenia, że chory nie kwalifikuje się do dalszego leczenia i może być oddany pod opiekę rodziny, a w braku tejże, pod opiekę gminy zobowiązanej do udzielenia opieki.

§ 6. (1) Zabiegi operacyjne dokonywane w szpitalu kolejowym, mogą być podejmowane tylko za zgodą chorego; jeżeli chory nie ukończył 21 lat życia, albo z powodu niedojrzałości umysłowej lub też z powodu stanu zdrowia nie może ocenić potrzeby zabiegu operacyjnego, zabieg operacyjny może być dokonany za zgodą jego prawnego zastępcy, z wyjątkiem wypadków grożących niebezpieczeństwem dla życia chorego, w których każdorazowo o potrzebie dokonania zabiegu decyduje kierownik szpitala.

(2) Dokonanie zabiegu operacyjnego bez zgody chorego lub jego prawnego zastępcy, zapisuje się w „historii choroby", z uzasadnieniem potrzeby i nagłości dokonania zabiegu.

§ 7. (1) Zwłoki osób zmarłych w szpitalu kolejowym poddaje się sekcji, jeżeli jej wykonanie nakazują przepisy sanitarno - policyjne, albo gdy zażąda tego właściwa władza bądź to ze względów policyjno - sanitarnych, bądź też dla celów postępowania sądowego, lub gdy tego wymagają inne względy publiczne lub naukowe.

(2) Sekcję zwłok przeprowadza się z reguły w 24 godzin po niewątpliwym stwierdzeniu śmierci przez lekarza szpitalnego.

(3) Z każdej przeprowadzonej sekcji zwłok spisuje się protokół, który załącza się do akt choroby zmarłego.

(4) W razie śmierci chorego uprawnionego do kolejowej opieki lekarskiej koszty pogrzebu ponosi szpital kolejowy jedynie w braku osób do tego obowiązanych.

§ 8. Przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się do zakładów leczniczych kolei państwowych przeznaczonych specjalnie do leczenia klimatycznego (sanatoriów kolejowych).

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: (—) *Ulrych.*

Minister Opieki Społecznej: (—) *Marian Zyndram-Kościałkowski*

Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 509 z 1937 r.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 78, tel. 552.00, wewn. 127.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 93864. 25.IX.37. 8400.